

Србски Дневник.

Дневник излази сваког четвртка и петка.
Седмична цена сваке недеље.

Предлажу пријати познати скупите-
љи и Учредбеном Дневника у Новом
Саду.

Издаје, уређује и одговара:

ДАН. МЕДАКОВИЋ

Цена е Дневника и Седнице на го-
дину 10, на по године 5, на четврт 2 ер
30 кр. ср.

За огласе плаћа се одъ редак или
саркокта пријаму 3 а други и трећи
путъ по 2 кр. с.

Број 18.

У Новоме Саду 6. Марта.

Година 1855.

Булетини лѣкарски излазе сваки данъ
о стану здравља Њи. Величества Царице и
новорођене Ерцхерцогинѣ. Сви досадашњи
булетини гласе тако, да ништа бољ жели-
ти неостает.

У дипломатији нема ништа рѣшительно-
га и новог, али се овдѣ и ондѣ појављу-
ју азици, кои су много важни.

Конференција у Бечу нису биле јоштѣ
отворене али се е очекивало да ће се оне
до данас или баръ да ће се одма насту-
пајуће недѣлѣ отворити. На њи е сваки по-
воръ свой обратио и едва чека да види
шта ће оне донети. Има људи, кои говоре,
да оне неће дуго трајати и да одъ мира
неће бити ништа; има и, кои се издају, да
ће оне до мира стваръ дотѣрати.

Најважније е знати али садъ начинѣно
како друго толковањ оне четири тачке;
али што блажи или оштрие и асу ли све
четри силе у томе толковању сложиле се.
Као што е познато, у конференцији уча-
ствуе Аустрија, Енглезка, Француска и Тур-
ска. Представници ови држава најпре ће се
намећу себе о толковању четири оне тачке
споразумѣти, пакъ истомъ онда и руске
пуномоћнике у конференцији позвати и е њи-
ма се онда договарати. До сада ни новине
ни други гласови некажу, да су се четири
ове силе коначно у толковању сложиле. До
кој данъ знаће се вальда и то ерѣ пре
него што се оне сложе тешко да ће руски
пуномоћници у конференцији бити позвани.
Одъ тога толковања, кое ће четири оне си-
ле крозъ свое пуномоћнике најпре измећу
себе начинити, зависиће највише успѣхъ
даљи договора и успѣхъ цѣле конферен-
ције. — Било се е већ по Бечу говорило
да су конференције отложене; последњи
гласови кажу да су се већ или да ће се
скоро отворити.

Кадъ се о миру говори или кадъ му
се ко пада мора се на више страна, мора
се баръ на оне главне тачке обратити, одъ
кој рѣшавањ те ствари зависи. Бацили
погледъ или на Енглезку, или на Францу-
ску, или на њмачку Бундъ, свуда насѣ нешто
срета, што е миру леђа окренуло. У Ен-
глезској е довољно што е Палмерстонъ гла-
ва садашњегъ тамошњегъ правителства; у
Француској царъ Наполеонъ отишао е у
Лионъ и сва извѣстия говоре тако да е
онъ по свой прилици одатла већ и у Кримъ
отишао. За његовѣ одлазакъ све е било
спремно. Войска нова товарена е на лађе
и послана у Кримъ. Све се то, тако баръ
ми мислимо, неби чинило, да се на миръ вѣ-
руе или миру да се нада. — У њмачкој
е јоштѣ еднako нерѣшителностъ или управъ
Прусија јоштѣ еднako реве одъ Аустрије.

Докъ Аустрија на основу уговора послѣдњи
кој са Прусијомъ кое са западнимъ силама
тражи да бундъ свою войску за ратъ спре-
ми наравно за случай, да би Русија на њи-
шине границе ударила, Прусија, која е едва
пристала, да се бундъ почне изъ далека
за ратъ спремати, садъ говори о томе, да
ѡмачке државе оружја свое мораю крену-
ти на двѣ стране: на руску и на францу-
ску границу. Она то опредѣлно некаже
али каже то, да се Бундъ оружја зато, ка-
ко би на свакој страни готовъ и за-
ступљивъ био. У свѣдѣству овога изнесе-
ния прускога аустриско е правителства на-
дало 16 (28) Фебруара циркуларну десе-
шу на ѡмачка правителства и у овој е
рекло, да ће оно јавно бити томе противно
и да неће приетати на предлогъ пруски,
да се градови Бунда на Райни садъ утврђују.

Остайте Пошта удара жестоко на тај
пруски предлогъ, кои оће припреме и а о б ѣ
стране и вели да они, кои то предлажу,
иду на то, како ће непримљено ући уру-
ски савезъ.

Ратни Гласови.

По западу се рађаю гласови о боеви-
ма о Криму, али такви гласови, да имъ се
изворъ прави незна и да сутра данъ обич-
но као лажъ проглашени буду. Тако е
садъ опетъ било размешено да е кодъ Се-
вастополя било великога боя и савезници
да су меѣданъ одржали. Гласъ се тѣмъ не
само ни потврдио него се већ зна да е
био сасвимъ наизмѣствъ и лажанъ.

Князь Меншиковъ јавно се е 17 Фе-
бруара и у своје извѣстии вели да су о-
ни и други редутъ напредне спрамъ не-
приятеля подигли. Кодъ Евпаторија, онъ ве-
ли, да опетъ се нишита догодило.

Савезничка извѣстия веле, да су они
садъ сасвимъ за ударанъ спремни и да ће
ударити са оне стране на Севастополь, съ
кој су Енглези били. Изгледа нема да ће
се ови гласови обистинити. До садъ баръ
нема о бою каквогъ никаквога гласа.

Изъ Француске пишу, да е француски
една дивизија опетъ отисла се изъ Лиона у
Кримъ.

Прускимъ еднимъ новинама нише се
да су Руси савезничку войску свуда у на-
около са редутима обкољили и да е руска
войска спремила се или умрети или по-
бѣдити.

Тако се исто непотврђују ни ови гла-
сови телеграфски западни новина, да се
руска войска съ Прута за Днѣперъ по-
влачи. Напротивъ князь Горчаковъ пренео
е свой станъ изъ Кишинѣва у Одесу. Дру-
ги воени корпусъ подъ генераломъ Чесла-
вомъ очекивао се е у Кишинѣву и за њи-
говъ пролазакъ већ е све спремно било.

Неке западне новине пишу да су ве-
лики князеви Никола и Михаилъ, а съ њи-
ма и князь Меншиковъ, отишли већ изъ
Севастополя. Докъ чуо да имъ е отацъ
умро, може лако бити да ће велики князе-
ви отићи али може бити и да неће. Нечуе
се пакъ јоштѣ да су црви гласови у Сева-
стополь стигли били.

Јоштѣ се извѣстно незна али се гово-
ри и прилика е да ће бити истина, да е на
мѣсто князя Меншикова наименованъ за ко-
манданта у Криму князь Горчаковъ. Овај
ће бити командантъ и надъ ономъ войскомъ
на Пруту, као што е и до сада био, и надъ
ономъ у Криму.

За турску войску, која е са Енглези
и савезницима, западни извѣстия зло еднa-
ко гласе. Ова веле да савезници Турке
сасвимъ презиру и само да ихъ за амале
употребљују и имъ ствари овамо и овамо
вуку. Енглези новине Таймъ веле, да би
турској войсци требало дати да прики ка-
фу за савезнике, како би баръ штогодъ и-
мали посла.

Съ Црногорске границе
21 Фебр. Немогу пропустити, да неопро-
вргнемъ оно измѣствѣно извѣстие и доста-
вљено съ Црногорске границе „Agram. Ztg.“
да е г. Милорадъ Медаковић у Црну Го-
ру дошао съ памѣтомъ Листъ „панслав-
стически“ издавати. Таково што у публи-
кумъ разносити, неможе, него, невѣжа или
злостникъ. Напротивъ я увѣрити свакогъ
могу, да е речени г. Медаковић на по-
зивъ Свѣтлогъ Црногорскогъ Князя само
за секретара ѡтѣговъ на Цетиниу дошао,
кои данасъ по наредби ѡтѣговой на закон-
ну ради, и друга канцеларна дѣла одира-
ли. Ни оно нишита истина, што е у „Agram.
Ztg.“ достављено о цѣливану руке Свѣтле
княгинѣ Даврике, да е на то нуђени било;
ни да е Сенаторъ Стеванъ Перковић од-
реѣао се и овако опоро на нуђенъ одгова-
рао. Да е Стеванъ озбиљна Црногорацъ и
любитель земаљски обичај, то и ми знамо
али да би онъ, као што у Аграмарки стои,
вољо полюбити руку Омеръ-паши, него
дашашној княгинѣ или било и русској им-
ператрици, то некако вѣровати и никомъ
недоумштано, него опетъ кажемъ, да е све
то измѣствѣно. А што у Аграмарки стои, да
князь радије има арабске коњѣ, него желъ
забуђеногъ панслависте, ништа друго, не-
го лагу съ тимъ мисли на ѡкога бацили и
неосновани свога срца страхъ читаюћемъ
свѣту да изяви. —

Шимере су то, кои се само уобража-
вањмъ кодъ страшливици люди које.

† На Цетинѣ, 19 Фебруара. Данасъ су се сабрали сви сенатори, а сутра ће се почети прегледати законикъ земальски.

У суботу е ходѣо князь са княгинjomъ на Риеку Црновића, а у понеђелникъ у вече повратио се. Народъ е одъ сваке стране вррио да княгиню види. — Князь е купио кућинште на Риеки Црновића и оће да ограда кућу за себе, да кадъ дође на Риеку да може у своју кућу ући.

Јучеранѣи пазаръ на Риеки Црновића био е доста великъ и жита е било доста на продаи. Жито е доношано изъ Стонора и Враньине; али извозъ ране ние јошъ никако наша скадарски допунити нити оће да се поради мирногъ отношения съ Црномгоромъ да споразумѣ.

12. т. м. ударилеу подгоричани Турци на Пинерско село Рогаме; но су се Рогамљани добро поинели, узбили турке и неколико коѣ поубијали, коѣ паранђивали.

У Ерцеговини пате христјани садъ више но нгда. Оружја немаю да се одъ насилства турскогъ бране, те њи турци властаваю ништа мањ но у почетку њиовогъ долазка у Европу. На криве њи дужне христјане ватаю и вежу, муче ѡи на сваке муке. Већ су дошли на ту мјсао, да у свину шипку уврћу у уши!!! Овогъ чуданѣи јошъ нгда било, Овакове жалбе жалостногъ христјанскогъ страдања непрестано долазе князу црногорскомъ. Књаза овакови гласови аю дираю у срце и једино зато, да нересу друге државѣ: Црногорци наерћу безъ разлога и по својмъ дивљачетву на турке, неударе да јдне христјане брани. Нетреба њму ударати, већ само да пушти Црногорце да четую по Ерцеговини, не би смѣли турци њи једногъ христјанина таћи; али као што самъ Вамъ већ једномъ јавио, Књазь ние радъ Аустрији се замѣрити; пакъ подноси све. Нетреба њи мислити да Књазь црногорски неноси племените тежњѣ у своје орцу и да нема башъ биране отважности у себи. Срце е у њму велико и не би нгда њи нај мањ жалѣо за свое отечество погинути. Неможе бити да онъ кадъ тадъ неће какво чудо учинити; ерѣ коликогъ га е Богъ створио, то е сама ватра.

и. в. У Трнесту 23 Фебруара. Парабродомъ „Египетъ“ кон е јуче овамо допловио, доширу гласови изъ Крима текъ одъ 22 Фебр. н. р. Ако науземо телег. вѣстѣ кон е князь Меншиковъ својој влади одправно, т. е. да су Руси одъ 21 до 22 по ноћи једну нову батерију направили и сътовови е нанитили; и да су противъ исте Французи съ повеликомъ силомъ јуришвали, одбвени били, и 600 људи ѡи мртви на месту оставили — друге важне вѣсти изъ Крима нити су дошли у Цариградъ ни у Европу. О битни кодъ Еупаториѣ 17 Фебр. свакојко се е говорило, и већ е васада стваръ књишла на чнето, т. е. да су Руси излазили рекогносцирати, а Турци кадъ ѡи подпазе, пачну на њи палити, Руси такођеръ на њи, а све изъ топова, и тако се бой сврши, са губиткомъ једно 100 Турака, међу којима е бригадѣр Сулейманъ паша, полк. Руستمъ Бей, Хусевъ Бей и Арифъ; а одъ руске стране, вели журн. де конет. да е пало 600 људи (!) текъ турске су три батерије поварене и петъ кола праха у вракъ е одлетило. Русима е пошло за рукомъ упалити прахъ у једној француској магази на Балаглави са својимъ кумбарама. Неколико савезни дивизији оставили су пологатъ свой Камѣшбай и повукли су се Инкерману, ерѣ су сирама овимъ начинили

Руси страовите нове батерије, коѣ съ помоћу Малахове куле грозе целомъ инкерманскомъ оуружјом. Изъ инглески новине дознаемо да у Криму одъ неколико дана страшанъ вѣтаръ дува, коѣ обара шаторе и колебе; дајаче и теретна кола превалио. Како нов. „Хералдъ“ прича ген. Јонъ њи е ѡи мало задовољанъ са расположенимъ табора. Како се ѡму чини Севастополь неће се моћи увести (и јошъ људи о томе сајно. Доп.) ако се са сѣверне стране тесно не затвори; али вели зато предузеће морали би имати јошъ 100,000. войника (то и естѣ мука што ѡи нема, нити се могу додати. Доп.), на онда е све у реду. — Одъ како се сѣгъ стајла и земља копни, пише у новинама „Хералдъ“, да е болестъ у войсци престаја била; сада е вели „Постъ“ само настао скорбутъ, болестъ коѣ жестоко бесни и људе затире. Бивши генерали одъ орде у Карсу Ахметъ паша и Али паша, окривљени, збогъ немарности, оба су сметнути и на 4 године на робију осуђени. Порта е решила, да се буна у Месопотамји и Курдистану на сваки начинъ утакожи, и у ѡме тога послала е већ тамо нешто войске. Войници инглески и француски, коѣ су у цариградскимъ болницама пооздрављени као да немаю више волъ у Кримъ ѡи. Сваки данъ нестаетъ једногъ по једногъ; беже безъ обзира.

Јављаю изъ Трапезунта као изъ места пазара гдѣ се људи продаю да турци непрестано реже на ѣуре, збогъ тога што ѡи ови забраню продавати и куповати робове. Силно робљѣ изъ Чиркасије доведено е на пазаръ. Само за једну младу, чиркаскињу, давао е сданъ богати Турчин ништа мањ но 17,000 гроша.

Морицъ Хартманъ, пише Köln. Ztg изъ Цариграда, и коѣкакви ситни догађаји потврђују да е Порта принуђена противити се поступцима свои савезника. Тако н. пр. Инглеси прошле недељѣ заузму и жутѣ Сераљ султановъ хотевши преобратити га у болницу, незадовољна съ ѡнима најлепшимъ зданијима коѣ су на тај коначъ употребили. Падивши по својој добротѣ дао е ваћъ био на то и свое соизволение, но министри изјаснеше, да то иде мало надалеко — када се и саме Султанове палате секвестираю, и ништо не допусте тога учинити. Недавно умерши Козреѣ паша оставио е држави 100 мил. пистра у злату, и лент дворъ на Босфору коѣ е по пространости, украшене и лепомъ положаю на 25 мил. пистра процѣнѣн. Редивъ паша уметанъ у свачему, знао е присвоити овај леп дворъ за 1 и по пистра.

РУСИЈА

Као што смо изјаснивали, јошъ неки данъ добили смо манифестъ цара рускога Александра. Оѡи гласи одъ слова до слова овако:

„По Божној милости Ми Александеръ други, Императоръ и самодержацъ свел Росиѣ, царъ польски и т. д.

Объявляемо всенародно:

„Неиспитанѣи заключения Господнимъ било е угодно да насъ све са изненадимъ и страшнимъ ударцемъ снаѣ. Нашъ премѣли отацъ, Господаръ и Императоръ Николай Павловичъ, послѣ кратке али тешке болести, коѣ се е послѣдњи дана са неутропатномъ брзиномъ развила, данасъ е 18 Фебруара преминуо. Нема рѣчи коѣ би биле кадре изразити тугу мою, коѣ е у исто време туга свѣи Наши вѣрни поданика. Кљављуби се таинственој судбѣи Божијегъ промисла, кодъ ѡи саме тражимо утѣхе за насъ и одъ ѡи се надамо, да намъ силу даруе, како

ћемо поднети теретъ, коѣ намъ е она наметнула. Као годъ што е возлюбљѣи нашъ родитель, коѣа ѡпануемо, све свое силе напрезао и све часове свога живота посвећивао труду и бризи за благо поданика, тако и ми, у овомъ жалостномъ али светланомъ и важномъ часу, ступаюћѣи на прародитељски престолъ рускога царства и одъ вѣга неразрывногъ кралѣвства Польскогъ и великогъ войводства Финландиѣ, полагамо свети заветъ предъ лицемъ невидимогъ с нами управљѣоцѣи Бога, да ћемо благостояние нашего отечества свакада као нашу једину цѣль предъ очима имати, и тако да би Насъ Божѣи Промислао, коѣи насъ е на овако велики позивъ позвао, руководио и покровителствовао, да Русио Ми у највећој сили и слави одржимо и да би Ми испунили неотложне желѣи и намѣре наши узвишени предъоца Петра, Катарине, Александра благословеногъ и нашего незабрављѣи оца.

„Освѣдочена ревностъ наши возлюбљѣи поданика, ѡиовѣ са нашимъ саюженѣи топле молитве предъ олтаромъ свевѣшнѣи биће намъ у помоћи. Ми ѡи позивљѣмо на то а у исто ѡме време заповѣдамо, да Наши и Нашѣи Престола наследѣици, Његовомъ царскомъ Высочеству цесаровићу Великомъ князу Николаю Александровићу присегу вѣрности положе.

„Дано у Сѣ. Петербургу 18 Фебруара годинѣ Господнѣи хиладу осамъ стотѣи шестдесетъ лѣте а наше владе годинѣ прѣ.“

Александръ.

Трећѣи данъ 20 Фебруара, издао е царъ Александеръ войсци својој ову заповѣдъ.

„Храбри войници, вѣрни бранители цркве, престола и отечества.

„Свевѣшнѣи Богу било е угодно посѣтити насъ са најгорчимъ и најтежимъ губиткомъ. Ми смо ѡштегъ нашегъ отца и благодѣтеля изгубили.

„У средъ неуморѣи брига за благополучѣи Русиѣи и за славу рускога оружја мой е возлюбљѣи отацъ Императоръ Николай Павловичъ у вѣчни животъ преселѣо се.

„Послѣдњи ѡгворѣчи биле су: „Благослављѣи у слави богату вѣрѣи гарду, коѣа е Русио 1825 годинѣ спасла, благослављѣи тако исто вѣрѣи войску и флоту; Бога мољѣи, да у ѡима свакада ѡну исту смѣлостъ, ѡнај исти духъ одржи, съ којимъ се е кодъ мене отацъ ковала. Докъ тога духъ буде, безбѣдностъ е царства и на дому и съ поля безъ ѡпасности и тешко ѡговимъ непријетельѣи! Любѣи самъ ѡи као мою дѣцу; колико самъ годъ могао покушавао самъ да станѣ ѡиовѣ побѣлшанъ; ако ми свуда ние пошло за рукомъ то ѡи на вољѣи оскудѣвало него затѣмъ што болѣи нисамъ измислити знао или што више учинити нисамъ могао.“

„Сачувајте у вашимъ срцама ове незабрављѣи рѣчи као доказъ ѡгворѣи искрене любви, коѣа е тако исто савршено и моя любовь; сачувајте ѡи као залогъ ваше преданости Мени и Русиѣи.“

Другомъ заповѣди покљонѣи е царъ гарди, првомъ кадетскомъ корпусу и гранадрскомъ полку генералисѣи Суварова униформѣи цара Николе за залогъ и споменъ вѣчитѣи на сохранение.

Осимъ тога заповѣдио е да роте и швадрѣи, коѣи су ѡие цара Николе носили, и одъ садъ задрже на еполетана ѡие покойнога цара докъ годъ ѡи у тимъ ротама и швадрѣи буду, коѣи су се у ѡима 18 Фебруара ватекли. — Њие покойнога цара имаю тако исто носити сви генерали и флѣгелѣитанти, коѣи су се ѡио Њѣг. Величества налазили.

Ову другу заповѣдъ завршио е царъ Александеръ са овимъ рѣчиѣи:

Вѣчно нека међу нами живѣи свети споменъ Николай првога и нека буде ѡиъ ужасъ непријетельѣи а слава отечества.

Слабо ће коѣе бити познатъ манифестъ, коѣ е царъ Никола при својѣи ступању на руски престолъ прѣ 30 година издао. Врѣдно га е сравнити са овимъ садашњимъ манифестомъ цара Александра. Оѡиъ цара Николе осимъ ѡбичѣи спомена ѡиао е неке и изванредне. Гласѣи е овако:

По милости Божией Ми Николай први, Императоръ и Самодержецъ свей Россіи и т. д. объявляемо свояродно: Са опечальнимъ сердцемъ, у общій тузи, коя насъ погружана, насъ, нашихъ царски домъ и слатко наше отечество, клянемъ се неиспитанимъ заключенима Божиимъ и одъ Бога само просимо крѣпости и утѣхе. Изъму е било угодно царя Александра I, блажене памяти, къ себи позвати, а ми смо сви изгубили отца и владоца, кои е кровъ 25 година био среѣа Русіе и среѣа наша. Кадъ е 13 Ноембра гласъ о жалостномъ томе догоѣа до насъ до-сѣа, поитали смо у самой той горкой жалости испунити свету дужность, и, слѣдуючи внуше-нию само срца нашего, заклели смо се на вѣр-ность нашему старшему брату, Цесаревичу вели-кому князу Константину, као редовномъ наслед-нику рускаго престола по праву првородства. Темъ што смо ту свету дужность испунили, до-знамо одъ Государственнаго Совѣта, да е у нѣго-ве руке положено царъ Александеръ 3 Октября 1823 године писмо са печатомъ нѣговоимъ и са своеручнымъ подписомъ Нѣгова Величества подъ онымъ надписомъ: Государственомъ Совѣ-ту до да въ заповѣди на сохраненіе; у случаю мое стрѣи пакъ овай пакетъ у извѣстномъ за-сѣданіи отворити пре него се лѣнвомъ друго-ме послу приступи;“ да е Государственнй Совѣтъ налогъ тай испунио и да су се у томе пакету ови комади нашла: 1 писмо Цесаревича велико-го князя Константина одъ 2 Января 1822 године Нѣговому Величеству покойному царю, коимъ Нѣгово царско Височество одриче се права на наследіе, коя му по реду припада, 2. Манифестъ еданъ одъ 4 Августа 1823 године са своеруч-нымъ подписомъ Нѣгова Величества, коимъ одо-бриши одреченіе Цесаревича Великаго князя Кон-стантина, опредѣляю, да смо ми, по годинама найближи, по законамъ царства, наследникъ пре-стола. У исто намъ е време казано да се таква иста писмена налазе кодъ управляющаго Сената, кодъ св. Синода и у цркви катедральной Возне-сенія у Москви. Ова извѣстия сва нису могла намѣнати учинѣна наша заключенія. Ми смо у тимъ актамъ сматрали оставку нѣговаго цар-скаго Височества за живота царского, потврѣ-ну са одобреніемъ Нѣг. царскаго Величества; а-ли ми нити смо желали нити смо имали право, то отреченіе сматрати као неспроврѣаемо, бу-дући ние оглашено онда, кадъ е учинѣно и ние силу закона добило. На тай смо начинъ хтѣли страхопочитаніе справъ први закони основа наше-га отечества и справъ непромѣнливоме реду у престолонаслѣдію показати, и вѣрни положеной заклети, остави смо при томъ да цѣло царст-во прихвѣру нашему, слѣдуе. При онымъ важнимъ околностима писмо ми намѣривали порицати важ-ность заключенія, коя е нѣгово царско Височе-ство изрекло, нити смо намѣривали противити се воли покойнаго царя, коя намъ свакадъ све-та остае, воли нашего общаго отца и Благо-дѣтца. Ми смо само то примили да обезбѣдимо законъ, коя опредѣлява редъ у наследію, да чистоту наши мисли покажемо и да сладко о-течество ни часа не оставимо у неизвѣстности о законѣ нѣговои господару. Ово са чистомъ савѣсти предъ Богомъ свезнаючимъ учинѣно на-ше заключеніе благословило е Нѣвино Величе-ство царица Марія, наша возлюбљена майка. Меѣутимъ е жалостна гласъ о смрти нѣговаго Величества царя 13 Ноембра, дакле у 2 дана раніе него овдѣ, управъ изъ Таганрога у Вар-шаву дошао. Непокорѣимъ у своемъ заключенію потврѣи га е Цесаревичъ велики князь Кон-стантинъ слѣдующегъ дана 14 Ноембра са два акта, коя намъ е по возлюбљивомъ нашему бра-ту Великомъ князу Михаилу послао. Еднимъ одъ ови акта обьявля Нѣг. царско Височество свое преѣшаннй заключеніе у писму Нѣвиномъ Вели-честву царицы, Нашой возлюбљивой матери и под-привѣла то са царскимъ рескриптомъ одъ 22 Января 1823 године, коимъ се отреченіе нѣго-во одобрано; тимъ истимъ писмомъ одриче се наново свакого права на престолъ и признае да та права припада на насъ и наше потомство по законамъ о наследію. Други е актъ писмо, коя е Наши писмо, у коимъ заключеніе свое нѣгово царско Височество обьявля и нами то дае на-вѣнъ, наши писловъ царскаго Височества дае, за себе само преѣшаннй изсловъ цесаревича за-држава и називае се найвѣрнѣимъ нашимъ по-данникомъ. Колико су акта ова одсудна и коли-ко показую, да Нѣг. царско Височество одъ сво-га заключенія не одступна, ометъ су насъ. Наше мисли и положай приклонили, да акта дотле о-гласити отлажемо, докъ Нѣгово Височество свою волю и намѣру не изъави у призренію заклете, кою смо му положили. Почемъ смо веѣ и то

последнй изясненъ воли одъ нѣг. царскаго Ви-сочества добили, обьявляемо то нашимъ подани-чина са додаткомъ слѣдуючи акта:

1: Писмо Нѣг. царск. Височества Цесаро-вица великаго князя Константина покойнаго ца-рю Александру I; 2. одговоръ нѣговаго Величе-ства; 3. манифестъ покойнаго царя, коимъ одреченіе Нѣг. Височества потврѣуе и насъ за престоло-наслѣдника признае; 4. писмо Нѣг. Височества Нѣвиномъ Величеству Царицы, Нашой возлюбљивой матери; 5. наши писловъ писмо Нѣг. цар. Височества. По ови писменима и ино држав-номъ закону о реду наследія ступаемо Ми садъ, у страхопочитанію справъ неиспитаннй заключе-ния Промисла, коя насъ наставля, на престолъ наши предковъ, престолъ царствъ свей Русіе а тако и на одъ нѣ неразлучне престолѣе краљв-ства Польске и Великаго Войводста Финляндіи, и заповѣдамо: да се положи заклетьца Наши и нашамъ престолонаслѣднику Великомъ князу Александру, возлюбљивѣйшемъ намѣмъ сину; 2, да се часть ступана нашего на престолъ има рачунати одъ 9 Ноембра 1825. Найпоослѣ познѣ-льмо сме наше вѣрне поданике да е нѣма заед-но тожде свое молитве Святому духу шало, да би намъ подѣлило силу како би могли снести теретъ, коя намъ е Божій промисао подарено, да насъ одржи у тврдой воли той да савмо за ми-ло отечество наше живимо и да слѣдуемо сто-пама владоца кога оплакуемо. Да би наша вла-да была само онакова коя што е нѣгова била и да би Ми све желъ испунили, коя су за среѣу Русіе онога одушевлявали, кога светі споменъ и нашу ѣе тежью и надежду одржати да благо-словъ Божій и любовь наши народа заслужимо.

Дано у нашамъ царскомъ престолномъ гра-ду Ст. Петербургу 31 Ноембра године Господ-нѣ 1825 а владе наше године прве,

Н и к о л а й . “

Дальомъ царскомъ наредбомъ прима-царъ поглаварство надъ онымъ полковима гарде, надъ коима е покойни царъ погла-варъ био; осимъ тога узималъ онъ поглавар-ство надъ саперскимъ батальономъ Лайб-гарде, надъ првомъ бригадомъ артилеріи Лайбгарде и надъ првимъ кадетскимъ кор-пусомъ. Царъ остае поглаваръ и надъ о-нимъ полковима, надъ коима е као наслед-никъ био само оклопнички полкъ лайб гарде, коя е до садъ име нѣгово носило, предао е имену свое царице Маріе Александровне, и атамански полкъ, коя е предао имену Пре-столонаслѣдника Николае Александровича. Осимъ тога наименовао е Престолонаслѣд-ника Николая за Атамана све козачке войске, што е онъ до сада као наследникъ био. Команду надъ гардомъ и гварадирима, коя е онъ до сада имао, предао е генералу Ри-дигеру. За своя генералне аѣутанте нази-меновано е генерале Юрѣвича и Сивовіева. Одъ нижи чинава наименовао е такоѣ многе за свое аѣутанте.

Воени министаръ Долгоруки явио е войсци да се свуда, гдѣ царско име носити треба, носи одъ сада а а исподъ тога сло-ва П. Одъ 20 Фебруара сва е войска у црномѣ.

О болести царя Николае пруске званичне новине St. Anz. доносе найпоузданнй извѣ-ствія. По овима е царъ веѣ 6 Фебруара био озебао и грипу добно. Тога е дана лачна царевъ лѣкаръ Мундъ молио царя да смѣ призвати и друге лѣкаре. Царъ се е на то смѣао али самозволио. Цару е горе бивало, нѣа могао спавати и кашляо е веѣма тако да су га лѣкари 10 Фебруара молили да изъ себе не излази. Онъ ние марио зато него имъ е рекао: ви сте нашу дужность учинили а я ѣу садъ мою. То рекше пакъ сѣдне на лѣд-номъ времену на своя саонице и оде у на-сарну гдѣ се е гарда ексципала. Одатле е отишао и обьяао болестнаго военога ми-нистра Долгорукогъ и опоминяо га да рано не излази. Одъ Долгорукогъ оде у зимну палату. Одъ тога дана царъ изъ свое собе радничке нѣа излазио. Сутра данъ, 11 Фебр.

ту на соѣи примно е и у Севастополь опре-мно полковника едного.

Послѣ преда послове свое Престолона-слѣднику. За време све болести свое лежао е царъ на своемъ солдатскомъ кресету, на славянцѣ, покривенъ са іорганомъ и каба-ниномъ. 16 Фебруара веѣ му е сасвима завалио и све му е горе бивало до въ 18 у подне ние издануо. Тога дана у 4 сата пр. п. причестіо се и видно своей коначъ. Сву е породицу излюбно и благословно. Послѣ е пустио къ себи генерала Орлова, графа Адлерберга и князя Долгорукогъ, благода-рио имъ е за нѣнову вѣрность и опростио се е съ нѣима. Послѣ е звао своя слуге и тако и нѣима благодарно. Доктора Карела уватио е за руку и рекао му: ви нѣсте кривн.

Извѣстие то поуздано вели да е при-самрти изговорно цар на французски ове рѣчи: „Кажите Фрицу да остае свакадъ онай исти справъ Русіе и да не заборава на рѣчи свога оца.“ (Фрицъ е ималъ пруски).

Тѣло царское биѣе, као што се явля, саравно 8 Марта. Дотле е приступъ тѣлу свакоме отворенъ.

ТУРСКА.

Цариградъ 16 фебр. Турци іошѣ вѣшаю о ѣпенке и надъ дуѣанима христи-анскимъ вочинце. Тако су скоро, кажу не-когъ разбойника, нашли изъ ютра обьяена надъ еднимъ дуѣаномъ.

Са робовима Турци немисле престати трговати. А како ѣе они престати кадъ и Гуіонъ, генералъ и Еяглезъ, съ нѣима тр-гуе. Тай славни генералъ садъ е у Цар-граду и пазари са робовима. Една робкиня биламу е утекла али онъ навали, енглезки консулъ помогне му, те се робкиня наѣе. Ние се тражила као робкиня него као слуш-киня, коя е Гуіону нешто упрала.

Како се Турци уписую у енглезке сво-евољники, садъ веишу ни едне новине. Сва е прилика да неиде посао за рукомъ.

ГРЧКА.

Атина 20 Фебруара. Саборъ е сѣд-нице свое отворио. У адреси своіой краљу изьявио е жалость свою што е краљ матеръ свою изгубио. — Сиро Милностъ, аѣутантъ краљѣ, чамъ у некой тавници ебогъ тога што е онъ био прешао преко границе да браѣи у Тесалии помогне. Депутирацъ е-данъ захтѣвао е да се човѣку томе веѣ еданъ путь суди а меѣутимъ да се у тав-ници невластави онако као што се властати. Садашннй воени министаръ велики е непри-ятель тога Сире те е за команданта оно-га мѣста, у коме онъ тавнуе, поставио сво-га удворцу, коя заточеника яко мучи и кини.

Ако е истина што Tr. Zig. пишу, у Грчкой е права бѣда. Листъ тай приновѣ-да, како е листъ грчки „Надежда“ превео нешто одъ слова до слова изъ исти нови-на о станю савезне войске; како су мини-стри и французски адмиралъ на учредника есочили и наредили да се затвори. Министаръ Правосудія звао е найпре едного судію, послѣ другога, послѣ треѣгъ и четвртога, да издаду заповѣдъ да се учредникъ поменутогъ листа Левидиесъ затвори. Ни е-данъ одъ судѣи ние такву заповѣдъ хтѣо подписати, еръ е противъ закона и тако су сви дали оставку. Министаръ спонадне не-кога са улице за Судію и тай подивше да се Левидиесъ затвори. Шта ѣе далъ съ нѣимъ бити, то се не зна. Краљ оставке о-ви судія ние хтео примити али министаръ

наспе да се прими ерѣ ѣе ин онѣ и безъ краљвога одобрень одустити.

Тако е исто Калергисѣ као министарѣ неке офицере одустити хтѣо. Краљ и на то нѣа пристао али Калергисѣ рекне краљу да ѣе ин одустити и безъ нѣгова одобрень те краљ одусте поднешене поданше.

НѢМАЧКА.

Берлинѣ 1 Марта. Генералѣ Велдѣ отишао е опетѣ у Паризѣ али се слабо ко нада успѣху одѣ нѣгове поруке. Прусия единако остае при свомѣ а Француска при своме правцу. Прусия веѣ ви ди да ѣе одѣ конференция изостати али зато немисли она никако одѣ свога неутралитета одступати.

Манѣ нѣмачке државе показую волю да нѣнова войска има свое команданте.

ШВЕДСКА.

Штокхолмѣ 17 Феб. За сваки случај правителство се спрема са войскомѣ. Ово е дана краљ еданѣ милионѣ талира одредно одѣ учинѣногѣ займа на издаванѣ войнички потреба и припрема.

ФРАНЦУСКА.

Паризѣ 27 Фебруара. Све е спремно за одлаванѣ царѣвѣ у Кримѣ. Министри су се томе противили. Лордѣ Џонѣ Руселѣ у име свога правителства трудно се е одѣ тога одвратити. И неки други дворови као да су му доказивали да неби требало садѣ му у Кримѣ ићи. Сви су прдози били бадава ерѣ царѣ остае при својој намѣри.

Последни гласови говоре да ѣе царѣ у Кримѣ поћи преко сутра (8 Марта). По телеграфу е јављено да е веѣ отишао у Ливонѣ и тако може лако бити да ѣе одатле отићи. Войску нову тамо е скупио, неку веѣ у Кримѣ отиснуо а неку за отиски ванѣ спремно.

Спрамѣ Прусие царѣ ни мало да попусти. Онѣ оће прво то да му буде слободно безъ ничегѣ одобрень са својомѣ войскомѣ крозѣ Нѣмачку пролазити, и оће да Прусия, ако жели учествовати на Конференцијама, мора пристати са веѣномѣ. Самѣ нѣговѣ министарѣ говорно е да е то много захтѣвати одѣ независне државе али е царѣ остао при свомѣ закључењу. По томе би се могло рећи да између Француске и Прусие неће бити никаква споразумљива.

ЕНГЛЕСКА

Лондонѣ 27 Феб. Комисия за испитиванѣ енглезогѣ воєваня ради даѣ свој посао. Нови свѣдоци ту же се безъ разлике на многе мане. Тако е еданѣ генералѣ приповѣдао, како е нѣму едина кнѣта само за то враћена што е подише био мало ниже написанѣ. — И парламентѣ се нераспушта нити се о томе што више говори. — Министри су садѣ веѣ попустили се.

Енглезве новине нападаю се миру. Напротивѣ пакѣ министарѣ еданѣ рекао е у парламенту да е Лордѣ Џонѣ Руселѣ отишао у Бечѣ са увѣренѣмѣ да ѣе се до мира доћи и ако у томе успѣ онда ѣе се о ускреу вратити у Лондонѣ а ако одѣ мира небуде ништа да ѣе скоро и одма вратити се патрагѣ. Лордѣ Џонѣ ваљда се нада миру ерѣ му е ово дана и нѣгова Лада занѣмљѣ у Бечѣ дошла.

Енглезки листѣ „Пресѣ“ удесно е тако некако, као да се нешто бои одѣ цара Наполеона. Тако вели да су се Енглези забринули зато, што е царѣ Наполеонѣ начинио потайни неки уговорѣ са царѣмѣ аустрискимѣ безъ знања и договора са Енглезкомѣ. Сѣ тимѣ уговоромѣ, вели тай листѣ, постаѣ е царѣ Наполеонѣ господарѣ положая.

Различне новости

— Генералѣ — мајорѣ и генералѣ абутанѣ баронѣ Ливенѣ дошао е изѣ Петербурга у Бечѣ као посланикѣ, да цару нашемѣ јави ступанѣ на престолѣ царѣ Александра. Баронѣ Ливенѣ донѣ е нова пуномоћия Князу Горчакову. Кодѣ Нѣговога Величества царѣ нашега имао е баронѣ Ливенѣ одма аудиенцию. Послѣ е био кодѣ сви чланова царске породице. И князѣ Горчаковѣ и тайни саѣтникѣ Титовѣ имали су кодѣ царѣ аудиенцию.

— Министарѣ инострани дѣла графѣ Булѣ давао е два дипломатична обѣда. На првомѣ су били представници западни сила, сѣ нѣма Џонѣ Руселѣ; на другомѣ су били представници руски князѣ Горчаковѣ, Титовѣ, баронѣ Ливенѣ и више други гостию.

— Баронѣ Брукѣ наименованѣ е за министра Финансе. Онѣ е веѣ заклетву своју цару у руке положио.

— Нѣгово Височество Ерихерцогѣ Карл Фердинандѣ добио е био сина али е послѣ неколико дана у Будиму умро. Ту се е био и родно.

— Паранлови веѣ уредно по Дунаву. Сави и Тиси плоче.

— Овдѣ кодѣ насѣ између Варадина и Новогѣ Сада намѣштень е садѣ у прошли четвртакѣ мостѣ на Дунаву и тако е Бачка са својимѣ Сремомѣ опетѣ састала се.

— Време е кодѣ насѣ врло менаљиво: часѣ топло и ведро; часѣ облачно и киша; часѣ ладно и свѣгѣ.

— Чуѣ се да Французи траже по овимѣ нашимѣ предѣлима потребе за своју войску у Криму и да ѣе на контракте разну и вино узимати и Дунавомѣ спунити на црно море.

— У Тресту е умро графѣ Молина — Донѣ Карлосѣ, синѣ краља Карла IV. и саранѣнѣ е у Горици.

Последни листѣ нашѣ скоро на све е стране задоцнио. Уарокѣ е томе што поште ебогѣ али пута неуредно долазе те смо ебогѣ тога дали новине на Агенцију паранлова да би брже отишле; Паранловѣ е имао доћи у четвртакѣ у 9 сати пре подне за долѣнѣ стране а дошао е чакѣ у нетакѣ послѣ подне.

Кривце нѣше ту нема; мани ревностѣ ту е могла бити корѣстнија. Жао намѣ е особито они пренумеранта, кои су у внутрености Србѣ ерѣ они ѣе садѣ и оне и ове новине заедно добити.

ТРГОВИНА.

Нови Садѣ 5 Марта. Пож. пшенице одѣ 14 ф. 40 к. до 16 ф. пшенице одѣ 11 ф. 20 к. до 12 ф. вѣча од 6 ф. 40 к. до 6 ф. 50 кр. воби од 4 ф. — к. до 4 ф. 10 к. вукуруза одѣ 6 ф. 10 к. до 6 ф. 20 к. чакѣ 3 1/2 ф. 20.

Цента мушкетера од 29 до 33; Семелмела од 23 до 27; лебѣвѣ брашна од 18 до 20 ф.

ТЕЧАЙ НОВАЦА.

Цесарски дукати	—	—	—	30 1/2
Сребро	—	—	—	26

СТАНѢ ДУНАВА.

У Бечу — Јан. — ст. — пал. изнад нуле.

ОГЛАСИ

ПРОДАЈА ЗЕМЉЕ

Продавце еданѣ комадѣ Полскогѣ Грунта изѣ 9. Югара. сѣ еднимѣ младимѣ Виноградомѣ на томѣ истомѣ комаду земљѣ, са самомѣ Сланчаменкомѣ насађенимѣ и изѣ садѣмѣ Мотика состои се. — Овај комадѣ земљѣ на врло лепомѣ положењу стои, на полѣ сѣта одѣ Вароши стои, и ѣвогѣ долна частѣ у лезице варошке унире — за Економи човека врло угоданѣ, гди одѣ сваке струке марву сѣ компшија заедно лако обдржавати може. — Ко има вољу купити, кодѣ учредничества сви новина некасе пријави —

(3—3)

НОВА КНИЖКА.

СРБСТВО

ОДѢ

Јоксима Новиѣа, Оточанина,

коѣ е пре неколико година зготовљено, предаѣ е пре месецѣ дана у штампѣ и прва свезка, „Улазакѣ у Хисторију“ веѣ е печатана.

У дѣлу овоме сва е Историја нашегѣ народа у Пѣсмама. Пре 7 — 8 година печатана е кнѣжица едина подѣ именомѣ „Лазарица“. То е комадѣ еданѣ изѣ поменутогѣ дѣла. Ко е Лазарицу читао или за нѣо чуѣ, тай ѣе бити увѣранѣ, да ѣе „Србство“ ово бити велики добѣтакѣ за нашѣ народѣ.

„Србство“ е велико дѣло и не важностѣ и по простору. Оно е подѣлено у 3 кнѣге и свака кнѣга у 6 свезака. Прва кнѣга говори одѣ Потопа до Видова две 1389 године; друга одѣ Йосова до оного армена, кадѣ е Патриархѣ Арсеније Јовановиѣ изѣ Метохије у Сремѣ добѣгао, а трећа одѣ тога до најновишегѣ времена.

Да би сваки Србинѣ ову користну и велику кнѣгу лакше набавити могаѣ, подѣљна е она на свезке. Свака свезка имаѣ 6 — 7 печатани табела а едина е сваке свезке 20 крајцара или цванцикѣ. Печатни ова старѣ се да свакогѣ месеца по даѣ свезке изиђу. Новци се нештѣ напредѣ него кадѣ се кнѣге приме.

Да би се знало колико ѣе се комада штампати, позиваю се сви они, кои су ову важну кнѣгу изати ради, да се напредѣ упишу и јавѣ или управѣ Печатни овой, или кодѣ познати скупителѣ. Ко годѣ жели да се свако добра кнѣга по народу нашемѣ разиространи, може бити скупителѣ и сваки скупителѣ добиѣ еданѣјсту кнѣгу на дарѣ.

У Новомѣ Саду у почетку Фебруара 1855.

(3—3)

Печатни Медаковиѣа.